

Nr 88.

Ankom till Riksdagens kansli den 10 maj 1912 kl. 4 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnas skiljaktiga beslut angående Kungl. Maj:ts i punkt 56 under sjunde hufvudtiteln af statsverkspropositionen gjorda framställning om provisorisk lindring åt synnerligen skattetyngda kommuner.

(3:e Afd.)

I den till Riksdagen den 13 januari 1912 aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof hade Kungl. Maj:t i punkt 56 under sjunde hufvudtiteln föreslagit Riksdagen att på extra stat för år 1913 bevilja ett anslag af 600,000 kronor att i hufvudsaklig öfverensstämmelse med de af statsrådet och chefen för finansdepartementet angifna grunder utdelas till sådana landskommuner och köpingar, där ett mera stadigvarande synnerligt betungande skattetryck vore rådande.

Statsutskottet hade i anledning häraf i sitt utlåtande nr 69 hemställt, att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning icke måtte af Riksdagen bifallas.

I en vid utlåtandet fogad reservation hade herrar *A. Ekman* m. fl. hemställt, att Riksdagen måtte på extra stat för år 1913 bevilja ett anslag af 500,000 kronor att under förutsättning, att kommun i laga ordning beslutat, att stämma för uppbörd af den del af kommunalskatten, som motsvarade en debitering, öfverstigande 8 kronor för 100 kronor skattepliktig inkomst, icke komme att hållas tidigare än i juni månad det år, då skatten skulle erläggas, i enlighet med följande grunder utdelas till kommuner, som därom gjorde ansökan, nämligen:

till kommun, som under de tre senaste åren före det, hvarunder
Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 6 saml. 63 häft. (Nr 88—89.)

ansökan om statsunderstöd göres, varit för kommunens utgifter betungad med ett så högt skattetryck, att detsamma, med frånräknande af de uti ifrågavarande års utdebiteringar möjligen ingående utgifter för annuiteter (räntor och amorteringar) å lån för andra ändamål än kyrko-, skol-, fattigvårds- och sundhetsväsende, i allt fall skulle i medeltal uppgått till mera än 8 kronor för 100 kronor skattepliktig inkomst, beräknad på sätt närmare angifvits i § 58 af kungl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, sådant detta lagrum lyder i lagen den 26 maj 1909,

samt hvars utgifter för folkskoleväsendet och fattigvården under det år, då ansökan om understöd göres, efter afdrag af sådana statsbidrag och andra kommunens inkomster, som omedelbart hänföra sig till skolväsendet och fattigvården, öfverstigit det medelbelopp i jämnadt tiotal ören för 100 kronor skattepliktig inkomst, hvarmed dessa utgifter med afdrag af statsbidragen enligt den officiella statistiken under de tre senaste år, för hvilka den i tryck föreligger, drabbat rikets landskommuner,

må extra statsunderstöd lämnas till högst det belopp, som erfordras för berörda utgifters nedbringande till nyss anmärkta medelbelopp för 100 kronor skattepliktig inkomst,

med den ytterligare begränsning likväl, att det extra statsunderstödet icke heller må uppgå till högre belopp än att understödsbeloppet kan nedbringa det kommunala skattetrycket — sådant detta skulle under det år, för hvilket understödet lämnas, varit efter frånräknande af de i årets utdebitering möjligen ingående utgifter för annuiteter (räntor och amorteringar) å lån för andra ändamål än kyrko-, skol-, fattigvårds- och sundhetsväsende — med högst 25 procent i den mån det skulle legat öfver 8 till och med 9 kronor, högst 50 procent i den mån det skulle legat öfver 9 till och med 10 kronor, samt högst 75 procent i den mån det skulle legat öfver 10 kronor, allt för 100 kronor skattepliktig inkomst, beräknad enligt bestämmelserna i ofvan åberopade lagrum,

skolande härvid i hvarje fall läggas till grund det skattetryck, som skolat förefinnas, därest kommun till fullo begagnat sig af den uti § 3 i lagen om skogsaccis medgifna rättigheten att med skogsaccismedlen nedbringa skattetrycket.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Första kammaren bifallit utskottets hemställan, hvaremot Andra kammaren med afslag å utskottets hemställan bifallit den af herr A. Ekman m. fl. afgifna, vid utlåtandet fogade reservationen.

För denna frågas afgörande genom gemensam omröstning får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den som, i likhet med Första kammaren, vill, att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning icke må af Riksdagen bifallas, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra kammaren, beslutat, att på extra stat för år 1913 bevilja ett anslag af 500,000 kronor att under förutsättning, att kommun i laga ordning beslutat, att stämma för uppbörd af den del af kommunalskatten, som motsvarar en debitering, öfverstigande 8 kronor för 100 kronor skattepliktig inkomst, icke kommer att hållas tidigare än i juni månad det år, då skatten skall erläggas, i enlighet med följande grunder utdelas till kommuner, som därom göra ansökan, nämligen:

till kommun, som under de tre senaste åren före det, hvarunder ansökan om statsunderstöd göres, varit för kommunens utgifter betungad med ett så högt skattetryck, att detsamma, med frånräknande af de uti ifrågavarande års utdebiteringar möjligen ingående utgifter för annuiteter (räntor och amorteringar) å lån för andra ändamål än kyrko-, skol-, fattigvårds- och sundhetsväsende, i allt fall skulle i medeltal uppgått till mera än 8 kronor för 100 kronor skattepliktig inkomst, beräknad på sätt närmare angifvits i § 58 af kungl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, sådant detta lagrum lyder i lagen den 26 maj 1909,

samt hvars utgifter för folkskoleväsendet och fattigvården under det år, då ansökan om understöd göres, efter afdrag af sådana statsbidrag och andra kommunens inkomster, som omedelbart hänföra sig till skolväsendet och fattigvården, öfverstigit det medelbelopp i jämnadt tiotal ören för 100 kronor skattepliktig inkomst, hvarmed dessa utgifter med afdrag af statsbidragen enligt den officiella statistiken under de tre senaste år, för hvilka den i tryck föreligger, drabbat rikets landskommuner,

må extra statsunderstöd lämnas till högst det belopp, som erfordras för berörda utgifters nedbringande till nyss anmärkta medelbelopp för 100 kronor skattepliktig inkomst,

med den ytterligare begränsning likväl, att det extra statsunderstödet icke heller må uppgå till högre belopp än att understödsbeloppet kan nedbringa det kommunala skattetrycket — sådant detta skulle under det år, för hvilket understödet lämnas, varit efter frånräknande af de i årets utdebitering möjligen ingående utgifter för annuiteter (räntor och amorteringar) å lån för andra ändamål än kyrko-, skol-, fattigvårds- och sundhetsväsende — med högst 25 procent i den mån det skulle legat öfver 8 till och med 9 kronor, högst 50 procent i den mån det skulle legat öfver 9 till och med 10 kronor, samt högst 75 procent i den mån det skulle legat öfver 10 kronor, allt för 100 kronor skattepliktig inkomst, beräknad enligt bestämmelserna i ofvan åberopade lagrum;

skolande härvid i hvarje fall läggas till grund det skattetryck, som skolat förefinnas, därest kommun till fullo begagnat sig af den uti § 3 i lagen om skogsaccis medgifna rättigheten att med skogsaccismedlen nedbringa skattetrycket.»

Stockholm den 10 maj 1912.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.
